

Fallesen: Det vil let sees, at fordi man opretter 2 Compagnier, vil man hverken faae mere eller mindre Mandstab; alle de Bornholmere, som ere Artillerister eller Infanterister, komme i Væbningens Artilleri eller Infanteri uden Hensyn til, om der er flere eller færre. I Krigsministerens Motiver staaer, at det vil stille sig saaledes, at der paa Bornholm bliver en Styrke af 11—1,200 Mand, og naar man tager Hovedsummerne for selve Hærens hele Infanteri og Artilleri, faaer man 46,000 Mand Infanteri og 12,000 Mand Artilleri, saa at Forholdet mellem de to Vaabenarter omtrent er som 4 til 1. Det vil altsaa sees, at om man ogsaa tager Forholdet noget mindre gunstigt, vil der af de 11—1,200 Bornholmere mindst blive to—tre Hundrede Artillerister i Væbningen. Deraf vil 70—80 være tilstrækkelig Besætning til Feltartilleriet, og Resten kunde anvendes til Fæstningsartilleriet. Men, selv om denne Beregning skulde vise sig ikke at holde Stik, vil man altid ved Fæstningsartilleriet kunne benytte Infanterister, idet der er enkelte Forretninger ved Fæstningsartilleriets Betjening, som meget let kunne bibringes saadanne Folk i en ganske kort Tid. Da nu tillige hele Bornholms Forsvar er saagodt som begrundet paa Artilleri, troer jeg, det vil være i Sagens Interesse, om vi beholde disse to Compagnier, og jeg skal derfor bede det ærede Thing om at stemme for det dertil sigtende Forslag; saa har jeg ikke saa Meget imod, at Forslaget om „Forsærkningen“ falder. Jeg kan ikke ret see den Betænkelse, som den ærede Ordsprer har ved dette Forslag, thi „Væbningen“ bethyder jo her slet ikke Andet, end at de bornholmske Menige, som faae Udsigt til at blive Corporaler og derefter Lieutenanter, skulle, istedetfor at staae i Forsærkningen, staae i den Deel af Forsærkningen, som kaldes Bornholms Væbning. Det er jo egentlig kun det, der menes derved, og det griber jo ikke paa paa nogen, forstyrrende Maade ind i den hele Ordning; men jeg skulde, som sagt, navnlig ønske, at det høie Thing vilde stemme for Forslaget om de to Compagnier og de to Capitainer. Jeg skal tilføie, at Bornholms Væbning hidtil har haft omtrent en Snees Capi-

tainer og nu gaaer ned til at have syv, det er dog en ganske antagelig Reduction.

Den ærede Ordsprer troede, at jeg havde været „hidsig“, da jeg før talte om Intendanturen; desværre, det er meget muligt, at man, naar man taler, bliver lidt varmere, end man skulde; men jeg kan i alt Fald forsikre ham om, at det ikke er, fordi jeg har nogen Forskjærlighed for Intendanturen, ikke den allermindste, og til Gjengæld var jeg jo saa besteden, at jeg forudsatte iforveien, at jeg ikke engang vilde faae den ringe Glæde, at det kunde faae Lov til at hedde Intendanturcorpsen.

Jeg var vis paa forinden, at den ærede Ordsprer ikke vilde tage noget Hensyn til mit Foredrag, men da jeg havde den Overbeviisning, at det Forslag, der er stillet, ikke var heldigt, saa tillod jeg mig som Medlem af Thinget at udtale min Ansæelse derom. — Den ærede Ordsprer sagde, og det er ganske rigtigt, at der i selve Loven ikke staaer omtalt, at der er to Divisioner, men jeg troede, at man ved alle Forhandlinger her bestandigt var gaaet ud fra Hærens Tvedeling og en Commando paa hver Side af Store Belt, saa det forbauser mig at høre, at man ikke længer maa gaae ud derfra. — Om det kunde blive nødvendigt under de to Divisionsintendanturer at have nogle Underintendanturer, der knyttede sig til Brigader eller Underdivisioner, eller hvad man vil kalde dem, er et Spørgsmaal, som jeg slet ikke skal gaae ind paa. Saaledes som disse Brigadeintendanturer eller disse fem Intendanturer, da man ikke tør benytte Benævnelsen Brigadeintendanturer, ere dannede, egne de sig ikke strax til at træde i den Virksomhed, som Krigen fordrer; de maae have et ikke lidet større Personale, end der er tiltænkt dem, og hvorfra pleier man saa at tage saadant Personale? Man tager de dygtigste Afdelingsintendantur og erstatter dem med Underintendantur og Andre, som man kan faae fat paa. Saaledes har man gjort hidtil. Men det beder jeg fastholdt, at ved alle de Troppesafdelinger, hvor Regnskaberne ikke have været, som de burde være, har Aarsagen været den, at man ved Krigen Udbrud maatte berøve Af-